

hedskollegiets Ordning drejede det sig om en Forøgelse, saa vidt jeg husker, paa fra ca. 12,000 til 30,000 Kr.; her drejer det sig om en Forøgelse af ca. 45,000 Kr. Jeg tror, det er meget urigtigt, at vi slaa dette Beløb fast, uden at vi saa noget andet ordnet i Forbindelse dermed. Saa kan den ærede Minister ganske vist sige, og derfor var det, jeg tillod mig en Bemærkning i saa Henseende i Begyndelsen af mit Foredrag, at disse Folk, som her er Tale om, ere uheldig stillede, og at deres Arbejde er tiltaget i en saa forfærdelig Grad i Henhold til de nævnte Love, og at det vilde være højst uretfærdigt at udsætte Afgørelsen af disse Lønningsspørgsmaal, indtil vi kunne faa en hel anden Ordning af Forholdene paa det her antydede Omraade, men det forekommer mig netop, at fordi disse ærede Medborgere ere særlig stillede, vilde der ingen Ulykke ske, tror jeg, ved, at de kom til at vente lidt, idet de — det kan ikke noksom pointeres — have en anden Virksomhed ved Siden af, hvis Indtægter for manges Vedkommende langt overstrebe den Smule, som de faa i Løn.

Lüttichau: Det forekommer mig, at den sidste ærede Taler, der dog ogsaa udtalte sig i den Retning, at det nok var muligt, at Distriktslægerne trængte til en Forbedring i deres Stilling, til Forskel fra de foregaaende ærede Talere tog temmelig Afstand fra Lovforslaget. Han udhævede da i Særdeleshed, hvad der jo heller ikke kan nægtes, at denne Klasse af Embedsmænd har en let Afgang til Erhverv paa anden Maade, men jeg skal dog i saa Henseende tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar Distriktslægerne blive i den Grad overbeholdede ved de Krav, der stilles til dem gennem de nye vedtagne og oftere omtalte Love, Alderdomsforørgelsesloven og Loven om Fattigvæsenet, naar de, siger jeg, derved blive beholdede i den Grad, at de vanskeligt kunne overkomme alle de Krav, der saaledes stilles til dem, saa kan det komme til det Punkt, at de paa ingen Maade kunne faa allermindste Tid til at udøve privat Praksis. Naar man har læst de Henvendelser, der ere indkomne fra Distriktslægerne, og som ogsaa vare fremkomne her til Føljetinget i forrige Samling, jeg tror under Form af en Adresse, og naar man ser paa de Tal, der nu ere komne frem baade under Finanslovsbehandlingen og atter her i Motiverne til dette Lovforslag, saa vil det, mener jeg, temmelig tydeligt fremgaa, at man netop bevæger sig hen imod en saadan Tilstand, hvor mange Distriktslæger, der sidde ude paa

Landet i vidtløftige Distrikter med mange Mil ud til hver Side, ville blive absolut henviste til at afholde sig fra Privatpraksis, eller ogsaa skulle de have lønnet Assistance. I mange Tilfælde ville de altsaa være brystholdne. Det er da ogsaa af de ærede Talere, der først havde Ordet, blevet almindelig og enstemmig anerkendt, at Distriktslægerne have vel lidt Lønning og trænge til en Forbedring i deres Raar. Naar det ærede Medlem fra Ribe (Bust) henpegede paa, at det var bedst først at faa undersøgt Forholdene i deres hele Udstrækning, navnlig om en medicinal Omordning ikke nu var paa rette Sted, saa tillader jeg mig dog at høre en ganske besteden Tvivl, om det virkelig er den ærede Talers oprigtige Ønske at faa en saadan medicinal Ordning tilbørlig undersøgt og derefter gennemført, navnlig det sidste. Jeg tvivler vel ikke paa, at den ærede Taler vil gerne have alt undersøgt, men jeg har en lille besteden Tvivl, om han ønsker det gennemført. (Bust: Hvorpaa bygger det ærede Medlem den Anskuelse?) Ja, jeg bygger den paa den Modstand, det ærede Medlem hidtil har ydet paa et andet Omraade, hvor der var Tale om at begynde denne Reform ovenfra og faa et Medicinalraad, saaledes som det er forlangt af den samme ærede Minister, som har fremsat dette Forslag. Jeg bygger min Tvivl paa den Modstand, der da blev ydet mod at skabe en Institution, der bedre end noget andet vilde kunne give nyttige Vink baade med Hensyn til hele Lægeordningen ned ad og med Hensyn til Temaet om Apoteker-væsenet, altsaa Medicinalordningen i sin Helhed. Jeg skal ikke fortabe mig her i Enkeltheder, men jeg vil dog tillade mig at gøre gældende, at det let kan ske saaledes, at mens Græsset gror, dør Hørsemor. Ogsaa jeg har Øje for, at meget kan tale for, at man her gik over til en Institution, som man maaske kunde indbefatte under Udtrykket Kommunal læger i Stedet for Embedslæger, men jeg tror ikke, at vor Tid og den Udvikling, der hidtil har fundet Sted, kan bære denne Reform. Jeg tror ikke, at Tiden endnu er kommen til at kunne gennemføre en saadan Reform. Jeg tror, med andre Ord, at man Landet over er ganske godt tilfreds med Ordningen, som den nu er ved Distriktslægevæsenet, og at der sker Befolkningen nogenlunde Fyldest ved den Maade, hvorpaa Institutionen er grundlagt, og hvorpaa den virker. Særlig tror jeg, at naar Lægerne bleve nogenlunde godt afslagne, vilde de ogsaa arbejde med den samme og endog ogsaa med forøget Nidkærlighed i deres ofte meget besværlige Hverv. Jeg